

COCA-COLA CUP FINALA

LEGENDAN

steypinum. Eg visti ikki av tí, men um eg skal verða erligur, so hevði eg eina lítla kenslu av tí, sigur Óla Kristian.

42 ára gamli málverjin hevur verið við allan vegin hjá KÍF, og hevur upplivað uppbyggingina av núverandi KÍF liðnum frá byrjan.

– Tað hevur verið stuttligt at verið við til. Vit hava havt Jan Ottosen, sum hevur fingið skil upp á nøkur ting. Vit vuku frá hvørjum øðrum og hann fór so sín veg. Síðani kom Jacob Jónsson til og hevur ført tað víðari. Tað hevur verið frálíkt at verið við til, sigur Óla Kristian.

Spurningurin er so um Óla Kristian nú ætlar at gevast, ella um hann hevur fingið mót upp á meir.

– Nú tori eg einki at siga, sigur hann og flennur. «Men eg vóni at hetta er tað seinasta. Tíbetur hava vit fleiri

góðar málmenn eisini, men eg komi altíð at ganga og mæla onkustaðni rundan um felagið, leggur hann afturat.

Vektin er eisini ein fyrimur

Andrias Nilsen stendur til at viga 108 kilo í leikskránni. Tað kundi

onkur hildið var nógv fyri ein hondbóltsspælara, sum er 188 sentimetrar høgur. Andrias er greiður yvir, at hann kundi verið lættari, men hann sær ikki vektina sum eina forðing.

– Eg haldi ikki eg orki so nógv verri enn hinir. Eg kundi gott verið lættari og arbeiði upp á tað, men eg brúki tyngdina hjá mær til at bróta ígjøgnum og skjóta mál. So tað er eisini ein styrki og tað haldi eg at eg vísi á vøllinum í dag, sigur Andrias greiður á málinum.

Við sínum ellivu málum var hann klárt besti spælarin á vøllinum. Hann var snøgt sagt ikki til at steðga.

– Men hevði eg verið lættari, so hevði eg helst sloppi undan fleiri skaðum, ásannar bakkurin við kanónskotinum.

Andrias er uppvaksin í Sandavági og spældi fram til 2008 við SÍF. Tá fór hann í skúla í Havn og endar við at spæla við KÍF. Tað er ein avgerð hann er fegin um í dag.

– Her eru allir líka fittir og hava tikið væl ímóti mær. KÍF passar akkurát til mín, sigur Andrias.

Flestu av ungum ítróttaríðkarunum í Føroyum hava ein dreym um at sleppa at royna seg í yrkisítrótti, men fyri Andrias er tað ikki so áhugavert. Hann arbeiðir hjá grannskoðaravirkinum Januar og gongur í kvøldskúla við síðuna av.

– Eg arbeiði nógv og gangi í skúla, og tað gongur eitt sindur út yvir venjing. Eg royni bara at hanga í. Í lýtuni hugsi eg fyrst og fremst um arbeiði og skúlan, og so spæli eg hondbólt við síðuna av. Fari eg niður at lesa víðari, so fari eg kanska at spæla

har, men tað er ikki nakað eg havi gjørt mær so nógv tankar um, greiður 22 ára gamli steypavinnarin frá.

Bæði venjarar og fyrrverandi yrkishondbóltsspælarar hava roynt at tosa við Andrias um møguleikan at royna seg uttanfyri landoddarnar, men heldur ikki tað stimbrar hugin.

– Jan Ottosen hevur roynt at tosa við meg, og tað hevur Heini Hanusarson eisini, men eg veit ikki. Eg rokni ikki við at eg hevði kunna komið upp á hægsta stigið. Vit hava spælt í Evropa og har sært tú hvussu góður hinir eru. Um eg skuldi kunna komið so langt, so skuldi eg helst verið farin í skúla niðri, so hevði eg møguliga klárað tað, sigur Andrias.

Skinnaðir steypavinnarar

Undan finaluni avráddu spælararnir hjá KÍF, at teir skuldu raka alt hárið av høvðinum um teir vunnu. Tað gekk eina løtu at fáa gongd á klippingina í skiftirúminum, men so mátti dagsins steypafinalustríðsmaður og toppskjútinn, Andrias Nielsen, ganga á odda.

Tá myndin við honum, steypinum og Óla Kristian er tikið, er Andrias akkurát blivin trimmaður um skallan inni í skiftirúminum. Søgjan sigur einki um hvussu nógvir stóðu við lyftið, og hvussu nógvir bakkaðu út, men úrslitið siggja vit helst tá spælararnir koma á vøllini til komandi dyst í landskappingini.

– Tað skal ikki altíð verða álvara, sigur Óla Kristian eina ferð mitt í samrøðuni. Orðini tykjast onkursvegna at lýsa stemningin í KÍF leguni væl. Menn hava ikki dreyamar um at yvirtaka heimin, men heldur trívast teir í einum avslappaðum og heimligum umhvørvi, har tað eisini skal verða pláss fyri hugna og stuttleika.

Eitt umhvørvi, ið bæði Óla Kristian og Andrias trívast væl í – eisini við einum gullheiðurmerki um hálsin.

trondur@sosialurin.fo

Óla Kristian um Andrias:

Eg haldi vit eru nokk so líkir. Honum dámar eisini at fáast við seyð, ganga í fjøllunum og fara í grind. Vit eru

somu týpir. Ikki bara tí við kanka líkjast eitt sindur á kroppi, men eisini sum persónar. Hann er eisini ein lítil kúllur.